

उद्धृत m. so v. a. उद्धृतन 2) KARAKA 3,3. देशोद्धृत ebend. am Ende.
 उद्धृतन 1) das Bedeckt —, Ueberzogenwerden (des Halses) so v. a. Heiserkeit KARAKA 2,6. — 2) das Ueberzogenwerden eines Landes durch eine Seuche, Epidemie: जनपदोद्धृतन KARAKA 3,3. das darüber handelnde Kapitel heisst जनपदोद्धृतनीय ebend.
 उद्धृतन adj. (f. ई) zum Erhängen dienend: रस्तु R. ed. Bomb. 2,12,30.
 उद्धृत vgl. घौद्धृत.
 उद्धृत m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,2084 nach der Lesart der ed. Bomb.
 उद्युर्गं wohl eine best. Krankheit AV. 5,22,11.
 उद्ग angeblich = रुद्ग in der ved. Stelle शिवा उद्गस्य मेघसी PAT. a. O. 6,11,a. 8,36,a. रूतस्य st. उद्गस्य VS. 16,49. Vgl. Ind. St. 13,437.
 उद्गङ्ग, बृहद्गङ्ग s. u. संपद् am Ende und u. संपद्क.
 उद्गर्ग (von वर्ग mit उद्) nom. ag. Vertilger KAUSB. Up. 2,7.
 उद्गर्तन adj. s. कृद्गोद्गर्तन.
 उद्गर्तित् adj. तिलोद्गर्तित् sich einreibend mit; s. u. तिल 1) (Nachträge) und vgl. Wilson, Sel. Works 2,206.
 उद्गर्तन् n. Abweg MAITRAJUP. 6,30. — Vgl. उत्पथ.
 उद्गहन 4) s. u. वहन 2) c).
 उद्गङ्ग adj. Feuer sprühend: Auge Çiç. 4,28.
 उद्गृहणीय adj. s. u. वेष्ट mit उद् caus.
 उन्नति 1) अत्युन्नति eine hohe Stellung Spr. (II) 6098.
 उन्नस Bhaï. P. 3,15,22.
 उन्नद् m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa Bhaï. P. 10,61,16.
 उन्नम (von नम् mit उद्) m. das in der Höhe Stehen: कृतोन्नम adj. obenauf stehend Spr. (II) 6361, v. 1.
 उन्मीलन 2) das Sichtbarwerden des Mondes nach einer Eklipse SŪRJAS. 1,68. 4,17. 6,22.
 उन्मूलनीय adj. mit der Wurzel auszustehen HEM. JOGAÇ. 4,14.
 उन्मीलन (von मूर् mit उद्) n. das Abreißen Spr. (II) 7500.
 उपकत n. (so. लोमान्) Achselhaare Gop. Ba. 1,3,9. — Vgl. उपपत्त.
 उपकर्ण 3) अनुपकर्ण adj. KARAKA 1,29.
 उपकर्तृ, die erste Stelle zu streichen, da hier अणकर्तृ gemeint ist; vgl. Spr. (II) 5623.
 उपकर्षण n. das Herbeischleppen: एधोप PAT. a. s. O. 1,279,b.
 उपकल्पनीय adj. vorzubereiten, auszurüsten: संभारः KARAKA 1,15.
 Daher der Name dieses Kapitels.
 उपगीति nach P. 6,2,50.
 उपचक्र zu den Vishkīra gezählt KARAKA 1,27.
 उपचय 1) उपचयं कर् Jmd(gon.) fördern, Jmd Hilfe leisten Spr. (II) 4405.
 उपचार m. eine conventionelle Benennung eines Gegenstandes PAT. a. a. O. 1,45,a; vgl. 7) (auch in den Nachträgen).
 उपतल्प्य m. Auftritt, Bank TBA. Comm. 3,612,15.
 उपदातृ nom. ag. Gewährer, Ertheiler, Verleiher: उपदेशोपदातृ Spr. (II) 1283, v. 1.
 उपदीकर (उपदा + 1. कर) Jmd (dat.) Etwas (acc.) darbringen, schenken, verleihen Z. d. d. m. G. 27,94.
 उपदेश = प्रत्यक्षमाख्यानम् das ad oculos Demonstriren PAT. a. a. O.

1,235,a. = गुणैः प्रापणम् Beschreibung ebend.; vgl. oben उद्देश.
 उपद्रव 1) सर्वं रत्नमुपद्रवेण सक्तिम् Gebrochen, Uebel Spr. (II) 2230.
 — 3) (Nachträge) im Ritual eine Abtheilung einer best. Sāman-Formel; Beispiele bei HAUG zu AIR. Ba. 3,23.
 उपहार s. मूपहार.
 उपधान etwa Zapfen an der Viṇā; am Ende eines adj. comp. f. खा MBh. 4,1164.
 उपनह्य (von 1. नह् mit उप) adj. mit einem Umschlag zu versehen KARAKA 1,14.
 उपनार्य m. nach Sij. Führer RV. 9,91,4.
 उपनिपात m. Hinzutritt SARVADARÇANAS. 130,3. 4.
 उपनिषद् न. ag. Abfasser, Redacteur; davon nom. abstr. षन्द् (षन्द् gedr.) n. KULL. zu M. 1,1.
 उपनिर्गम m. Hauptstrasse: नगरस्य H. an. 4,91; vgl. उपनिष्क्रमण 3).
 उपनिषद् 1) कल्पाप० die Lehre vom Kalpa (sonst Kalpasthāna Buch 9) KARAKA 1,4.
 उपन्यास 5) eig. Stipulation; vgl. Spr. (II) 4566. — 6) nom. ag. nach dem Comm. Gras und Anderes herbeibringend MBh. 12,3709. fg. an der ersten Stelle liest ed. Bomb. उपन्यासात्, welches als nom. act. zu fassen wäre.
 उपपत्त vgl. उपकत.
 उपपतनीय n. = उपपातक SĀMAVIDH. Ba. 1,5,14.
 उपपत्त n. Angemessenheit, अनुप० Unangemessenheit VĪMĀNA 4,2,20.
 उपपातक m. HEM. JOGAÇ. 4,9 wohl nur fehlerhaft.
 उपभोग m. wiederholter Genuss desselben Gegenstandes neben भोग einmaliger Genuss HEM. JOGAÇ. 3,4. 5.
 उपमात्रपक n. eine best. Form der Upamā, eine Species der Saṃśṛṣṭi, VĪMĀNA 4,3,31. fg.
 उपमेयोपमा f. eine Form der Upamā, bei der ein und derselbe Gegenstand ein Mal das उपमान, das andere Mal das उपमेय ist, VĪMĀNA 4,3,15.
 उपयोक्तृ nom. ag. derjenige welcher anwendet, Gebrauch macht (von einer Nahrung) KARAKA 3,1.
 उपयोक्तव्य, lies zu geniessen.
 उपरम 4) Ruhe des Gemüths: उपरमं प्रया Spr. (II) 1356.
 उपरि कुटी f. etwa Bodenkammer, = अवलित् WEDEA, HĀLA S. 160.
 उपरियान n. das nach oben Gehen, das in den Himmel Kommen Spr. (II) 4459.
 उपरिशायिन् adj. auf einem erhöhten Lager ruhend Gop. Ba. 1,2,7.
 उपलधिप्रिय Z. 2 lies वाल० (seinen Schwefel Heb habend) und vgl. Spr. (II) 5825.
 उपलभ्य zu erfassen, wahrzunehmen VP. 1,2,23.
 उपलम्भ 1) Spr. (II) 3106.
 उपलोक् (उप + लोक्) etwa Halbmetall Verz. d. B. H. 290,20 लोकोपलोक्० zu lesen).
 उपविष्टक adj. der sich gelagert hat, so heisst die Leibefrucht, die über die Zeit bleibt, KARAKA 4,8.
 उपवेशन 3) Stuhlgang KARAKA 8,19.
 उपशमवत् (von उपशम) adj. im Gemüth beruhigt Spr. (II) 4143, v. 1.